

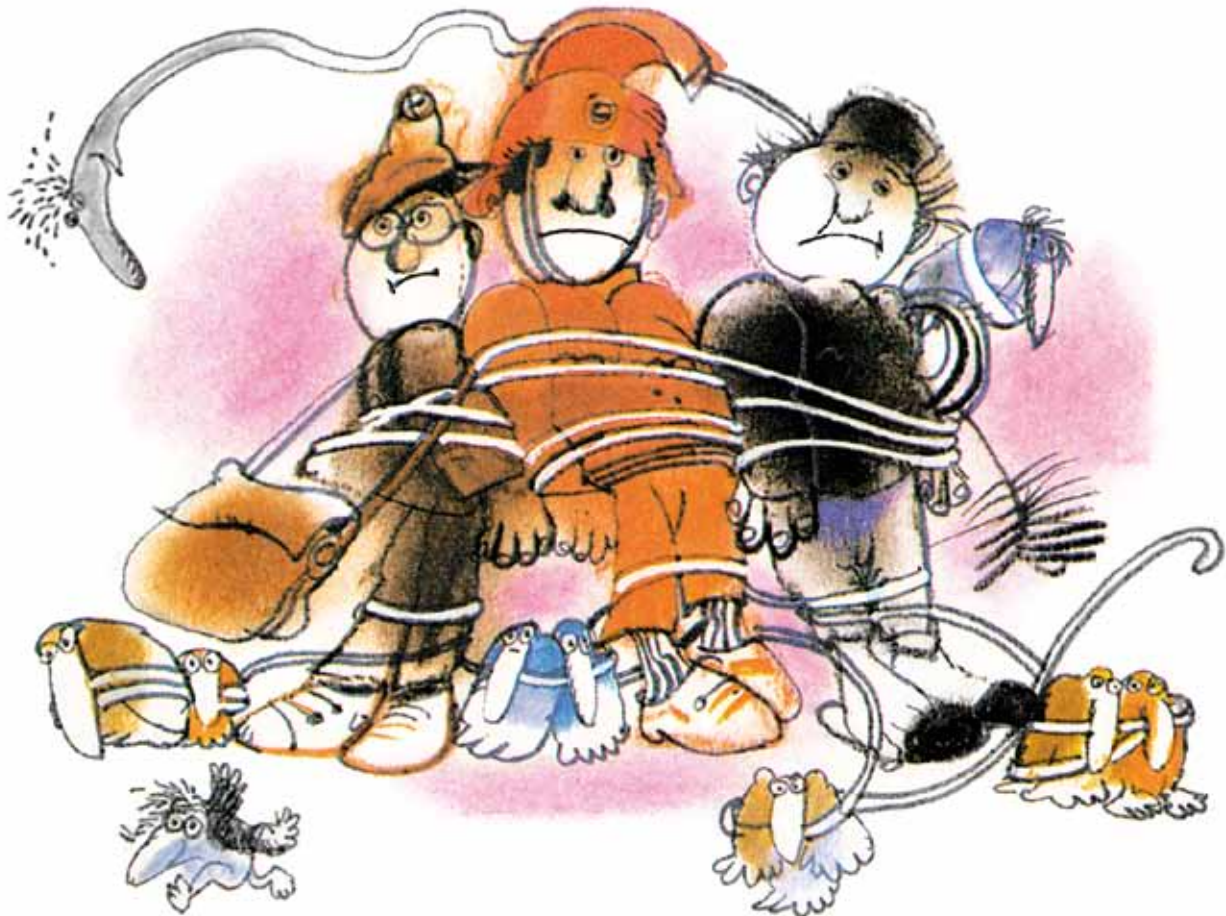
Csukás István • Sajdik Ferenc

POM POM

meséi

Lesbóltámadó Ruhaszárítókötél

CSUKÁS ISTVÁN – SAJDIK FERENC

POM POM MESÉI

LESBŐLTÁMADÓ
RUHASZÁRÍTÓKÖTÉL

Könyvmolyképző Kiadó

Pom Pom ült egy ágon, egy szép hosszú ágon, és várta Picurt. Hogy kicsoda Pom Pom? Hogy nem ismeritek? Ó, igazán senki se ismeri! Egyszer ilyen, egyszer olyan, bámulatosan tudja változtatni az alakját. Ha akarja, olyan, mint egy szőrpamacs vagy paróka vagy egyujjas kesztyű vagy papucs orrán pamutbojt! Most milyen? Most olyan, mint egy szőrsapka, mint egy kíváncsian figyelő szőrsapka. Hintázott az ágon, és leselkedett.

Végre jött Picur, elhaladt az ág alatt, Pom Pom gyorsan leszólt:

– Szia, Picur! Hova rohansz?

– Iskolába! – mondta Picur mosolyogva. – De egyáltalán nem rohanok!

– Elkísérhetlek? Veled mehetek? Repülhetek? Ugorhatok? Pattanhatok? – kérdezte Pom Pom izgatottan.

– Gyere talán nyugodtan és szép lassan – csitította Picur. – Vagy legalábbis próbáld meg!

Pom Pom leugrott az ágról, Picur fejére ült, kényelmesen elhelyezkedett, majd megkérdezte:

– Elég nyugodtan jöttem? – Majd a választ meg sem várta, dudorászott meg dűnnyögött. – Ma jó napom-pom van, ma pompom-pompás jó napom van!

Így ballagtak meg dudorásztak, mikor
elszaladt mellettük egy kutya.

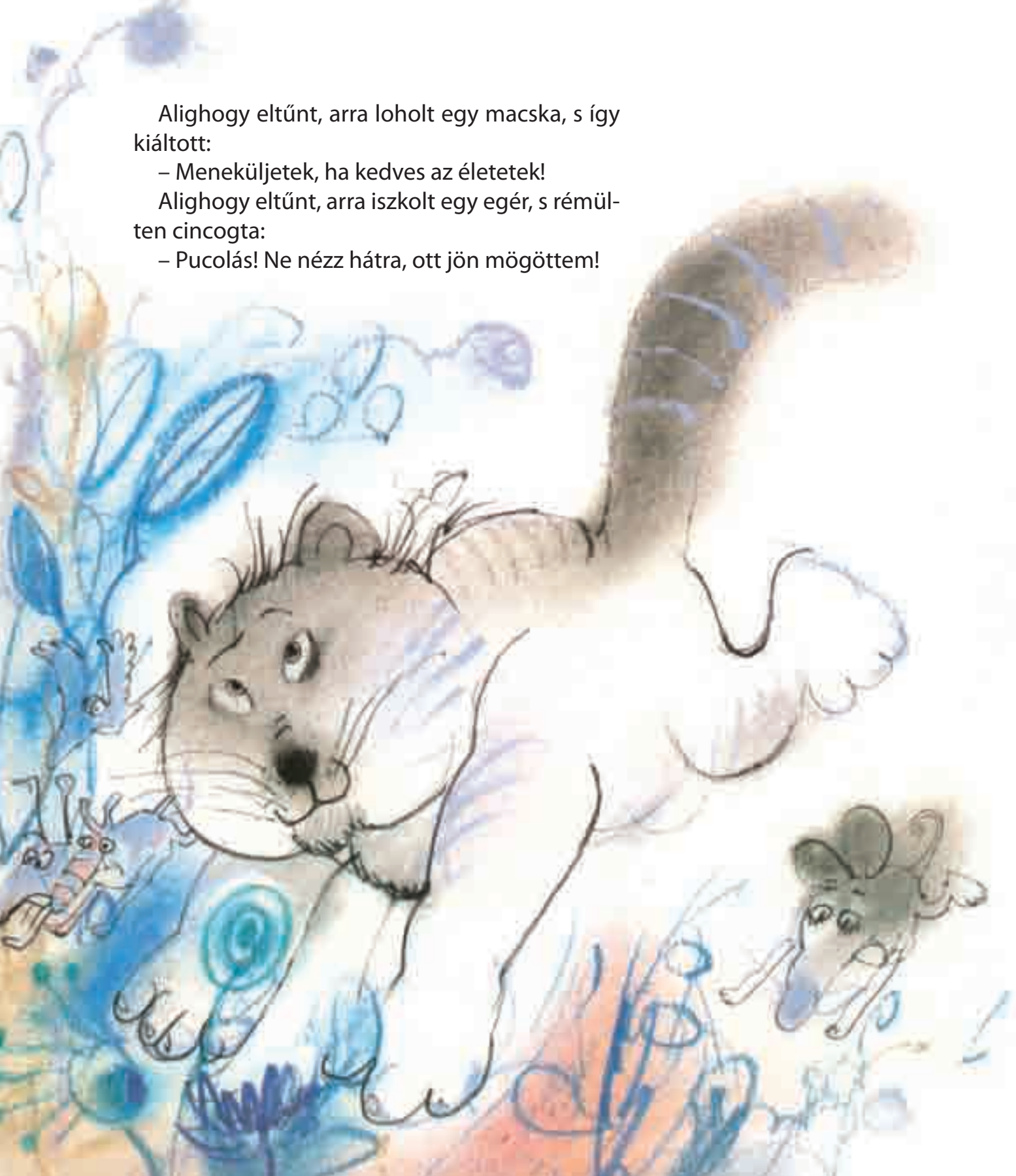
– Fussatok, ha kedves az életetek! –
kiáltotta s eltűnt.

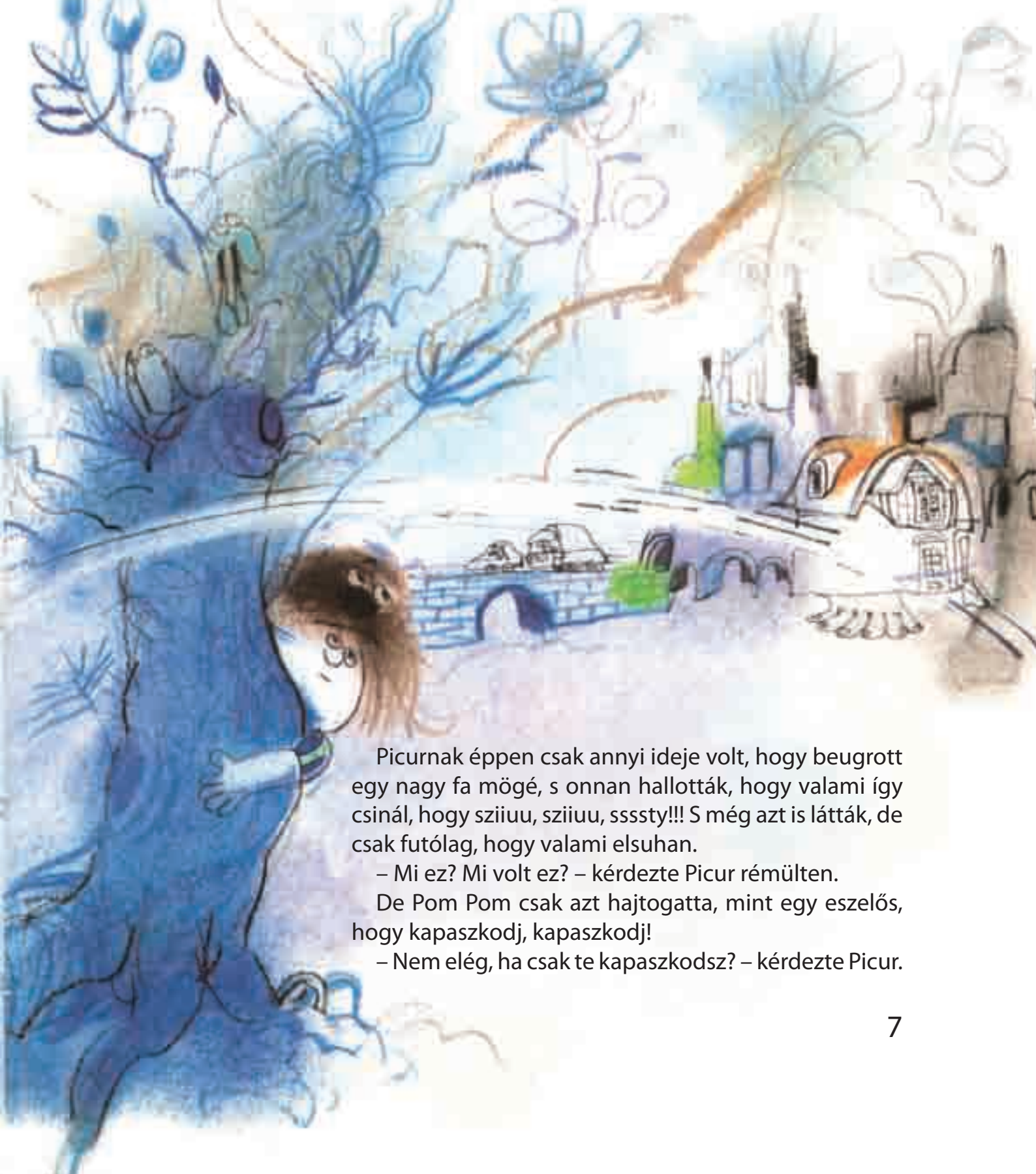
Alighogy eltűnt, arra loholt egy macska, s így kiáltott:

– Meneküljetek, ha kedves az életetek!

Alighogy eltűnt, arra iszkolt egy egér, s rémülten cincogta:

– Pucolás! Ne nézz hátra, ott jön mögöttem!

Picurnak éppen csak annyi ideje volt, hogy beugrott egy nagy fa mögé, s onnan hallották, hogy valami így csinál, hogy sziiuu, sziiuu, sssty!!! S még azt is látták, de csak futólag, hogy valami elsuhan.

– Mi ez? Mi volt ez? – kérdezte Picur rémulten.

De Pom Pom csak azt hajtogatta, mint egy eszelős, hogy kapaszkodj, kapaszkodj!

– Nem elég, ha csak te kapaszkodsz? – kérdezte Picur.

– Nem, nem! – hadarta Pom Pom. – Te is kapaszkodj!
Mindenki kapaszkodjon! Általános kapaszkodás! Világ-
méretű fogózkodás!

Picur átölelte a fa derekát, s megkérdezte:

– Most jó?

– Jó! – felelte Pom Pom. – Csak ne ereszd el! Egyelőre
megmenekültünk! Hű! Láttad?

– Láttam... úgy futtában. Mi volt az?

Pom Pom idegesen hadart:

– Nem mi, hanem: ki! Nem ki, hanem: be! Nem be,
hanem: el!

– Nem beszélnél egy kicsit világosabban? – szólt rá
Picur.

– Jó – bólintott Pom Pom. – Akkor világosan megmondom: ő volt Lesböltámadó Ruhaszárítókötél! Gyerünk gyorsan, keressünk egy sötét rejtekhelyet, ott majd elmesélem világosabban!

– Rejtekhelyet? A kapaszkodás nem jó? – kérdezte Picur engedékenyen, mivel már kezdett elzsibbadni a keze, és szívesen elengedte a fa derekát.

– Jó, csak nem elég! A kapaszkodás csak ideiglenesen jó, hogy el ne sodorjon a huzat! Lesböltámadó Ruhaszárítókötél ellen rejtekhely kell! Bunker! Légópince!

Picur körülnézett, s meglátott egy szemeteskukát.

– A kuka jó lesz?

– Jó! – rikkantotta Pom Pom. – Futás
a bombabiztos kukába!